

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222201230
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3222201230.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne: I., zast. D., proti žalovanému: A., zast. Z., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 2C/37/2022-44, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území T. F., obci x, okrese x, zapísanými Okresným úradom x, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX ako parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 517 m², parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m², parcela registra „C“ parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m², parcela registra „C“ parc. č. XXXX - záhrada o výmere 791 m², parcela registra „C“ parc. č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 26 m² a stavba dom súpisné číslo XXXX na parcele registra „C“ parc. č. XXXX/X s tým, že žalovanému zakázal najmä tieto nehnuteľnosti scudziť, ako aj zaťažiť záložným právom, vecným bremenom alebo inou ťarchou, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde x pod sp. zn. 2C/37/2022.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanému určenia, že je výlučnou vlastníčkou v podiele 1/1 nehnuteľností: parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 517 m², parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m², parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m², parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXXX - záhrada o výmere 791 m², parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXXX/XX - ostatná plocha o výmere 26 m², stavby dom súpisné číslo XXXX na parcele „C“ KN č. XXXX/X, ktoré sú Okresným úradom x, katastrálny odbor zapísané na LV č. XXX pre okres x, obec x, k. ú. x. Spolu so žalobou vo veci samej podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiada, aby súd uložil žalovanému zákaz nakladať s vyššie identifikovanými nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom určenia vlastníckeho práva, najmä zákaz nehnuteľnosti scudziť, ako aj zaťažiť záložným právom, vecným bremenom alebo inou ťarchou, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Dôvodila, že žalovaný je vedený na LV ako výlučný vlastník dotknutých nehnuteľností, ktoré boli v prospech neho zapísané v evidencii nehnuteľností na základe darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena a dodatku č. 1 k tejto zmluve v ktorej vystupovala ako dárkyňa, avšak ona v dobe podpisu týchto zmlúv trpela duševnou poruchou, ktorá ju na takéto právne úkony robila neschopnou, dôsledkom čoho je neplatnosť týchto právnych úkonov a nemožnosť na základe nich platného prevodu vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam na žalovaného. Tvrdí, že žalovaný podpísanie oboch darovacích zmlúv

ako aj dodatku narafičil tak, aby nemala čas listiny si dôkladne pozrieť, využil jej dôverčivosť, vysoký vek, znížené kognitívne schopnosti, prejavy duševnej poruchy a hrubo ju oklamal. Musel si byť vedomý vplyvu jej zdravotného stavu na jej duševné schopnosti v tom, že jej spôsobilosť pochopiť, uvažovať a rozlišovať bola značne narušená, nemohla pochopiť podstatu darovania, ani dôsledky obligačného záväzku v darovacej zmluve. Keďže ako výlučný vlastník môže žalovaný v súčasnosti bez akýchkoľvek obmedzení uskutočniť konkrétne právne a faktické kroky smerujúce k scudzeniu dotknutých nehnuteľností má za to, že je namieste poskytnúť jej právnu ochranu, spočívajúcu v uložení zákazu žalovanému s dotknutými nehnuteľnosťami nakladať, pretože v prípade takýchto úkonov by to malo za následok sťaženie, prípadne aj znemožnenie toho, aby sa mohla účinne domáhať ochrany svojich práv. Z tohto dôvodu žiadala, aby súd do rozhodnutia vo veci samej upravil dočasne pomery medzi stranami prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia.

3. Súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s jeho prílohami a z predložených listín mal za osvedčený zápis vlastníctva žalovaného k nehnuteľnostiam, ku ktorým uplatňuje vlastníctvo žalobou vo veci samej žalobkyňa, ktoré nadobudol tento právny úkonmi identifikovanými žalobkyňou, ktorá tvrdí ich neplatnosť. Z lekárskeho dekretu E. E. P. vyplýva predbežná diagnóza u žalobkyne - demencia pri Alzheimerovej chorobe zmiešaný typ, organická bludová porucha - neúplná remisia na th.

4. Na takto osvedčený a zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c/, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2, § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vo svetle teoretických východísk z ktorých ustanovení plynúcich dospel k záveru, že sú v okolnostiach posudzovanej veci splnené zákonné predpoklady pre využitie inštitútu neodkladného opatrenia na ochranu práv žalobkyne. Mal za osvedčené, že žalobkyňa preukázala existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu a osvedčila skutočnosti indikujúce k opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia do doby skončenia konania vo veci samej, keďže aktuálne v prospech žalovaného svedčí zápis vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, pričom žalobkyňa sa v konaní vo veci samej domáha určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, dôvodiac absolútnou neplatnosťou právnych úkonov, na základe ktorých žalovaný do vlastníctva tieto nehnuteľnosti nadobudol. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa v miere potrebnej v danom štádiu konania osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi stranami a osvedčila nárok, ktorý žiada chrániť neodkladným opatrením, keďže tento sa pre účely posudzovania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia javí z návrhu a predložených listín ako pravdepodobný. Zároveň je nesporné, že navrhované nariadené neodkladné opatrenie má priamu väzbu na konanie vo veci samej, v ktorom sa žalobkyňa domáha určenia, že je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ktoré boli predmetom uvedených darovacích zmlúv a teda, že žalovaný nie je ich výlučným vlastníkom. Otázkou spornosti vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam môže za daných okolností odstrániť iba súd svojím rozhodnutím na základe vykonaného dokazovania (či je žalobkyňa skutočne nositeľom tvrdeného vlastníckeho práva, bude teda predmetom dokazovania v konaní vo veci samej). Do vyriešenia uvedenej otázky je podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné bezodkladne dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu. Zastáva názor, že v konkrétnej veci nie je potrebné preukázanie vykonania konkrétnych krokov a právnych úkonov žalovaným spočívajúcich v nakladaní s predmetnými nehnuteľnosťami, nakoľko v prípade ich uskutočnenia neodkladné opatrenie by už nebolo možné ani nariadiť, čím by táto forma právnej ochrany strany sporu (v tomto prípade žalobkyne) bola neefektívna, oneskorená a iluzórna. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia nie je poskytovať neefektívnu ochranu práv, ale naopak poskytnúť ochranu včasnú a efektívnu. Prípadným ďalším prevodom predmetných nehnuteľností zo žalovaného na tretiu, resp. tretie osoby, alebo ich ďalšieho zaťaženia pred právoplatným skončením konania súdu vo veci samej, by sa právne postavenie žalobkyne stalo právne neisté. Po dobu konania vo veci samej je podľa názoru súdu účelné a dôvodné, aby sa okruh subjektov konania nemenil a aby sa prípadným prevodom nezasiahlo do práv a povinností ďalších osôb. Nariadenie neodkladného opatrenia po začatí súdneho sporu v danej veci je teda odôvodnené potrebou zachovať skutkový a právny stav, aký existoval ku dňu začatia konania, aby sa spor vyriešil medzi totožnými stranami sporu ako v čase začatia konania. V tejto súvislosti tiež uviedol, že žalobkyňa v súvislosti s obavou o takéto nakladanie s nehnuteľnosťami žalovaným dala zapísať do katastra nehnuteľností poznámku podľa § 38 zákona č. 162/1995 Z. z. o existencii predmetného sporu. Poznámka o vedení súdneho sporu zapísaná v katastri nehnuteľností však iba informuje o vedení súdneho sporu a samotný zápis poznámky nikoho neobmedzuje. Okresný úrad nerozhoduje o tom, či bude niekto obmedzený v nakladaní s nehnuteľnosťou, a preto nemôže nikoho poznámkou ani

obmedziť, čo môže iba súd, a preto nariadenie neodkladného opatrenia súdom je aj za súčasnej existencie zapísanej poznámky o vedení súdneho sporu dôvodné (k tomu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/99/2020 zo dňa 16.12.2020). Zároveň mal súd prvej inštancie za to, že dočasným obmedzením nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami nedôjde k neprimeranému zásahu do práv žalovaného. Neodkladným opatrením sa obmedzuje jeho právo len v miere nevyhnutne potrebnej a zodpovedajúcej predmetu sporu do skončenia veci samej, zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav. Na základe uvedeného vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a v intenciách návrhu uložil žalovanému zákaz nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, pričom žalovanému zakázal najmä tieto scudzíť, ako aj zaťažiť záložným právom, vecným bremenom alebo inou ťarchou, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde x sp. zn. 2C/37/2022. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení nerozhodoval, nakoľko v zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov rozhodne aj bez návrhu až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalovaný, a to prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, navrhujúc odvolaciemu súdu zrušenie napadnutého rozhodnutia, dôvodiac naplnením odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, d/, f/ a h/ CSP (nesplnenie procesných podmienok, existencia tzv. inej vady, nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých je založené rozhodnutie). Poukazuje na to, že žalobkyňa mala vedomosť a súhlasila, aby sa stal vlastníkom dotknutých nehnuteľností, v tej dobe bola pri plnom vedomí, darovala mu druhú polovicu dotknutých nehnuteľností, a to práve z dôvodu, že ako vnuk sa o žalobkyňu zaujímal, v nehnuteľnosti spolu so žalobkyňou žili od roku 2014, kedy sa prihlásil na tejto adrese k trvalému pobytu, ale v skutočnosti v nehnuteľnosti vyrastal a trávil tam celú svoju mladosť a detstvo. Považuje za zarážajúce, že v rozhodnutí je podrobne opísaný zdravotný stav žalobkyne v súčasnosti avšak s poukazom na vyšetrenie zo dňa 05.10.2022, kedy táto navštívila v sprievode svojho syna psychiatria E.. P. prvýkrát (pričom dovtedy liečená na psychiatrické problémy nebola, o čom svedčí jej zdravotná dokumentácia) a druhýkrát navštívila E.. P. 27.10.2022, lekárske správy z ktorých vyšetrení priamo doložila právna zástupkyňa do spisu spolu so žalobou. Podľa jeho názoru je v rozpore s právnymi predpismi, aby právny zástupca prevzal na základe splnomocnenia právne zastupovanie od osoby, ktorá na takýto právny úkon nemá byť spôsobilá, vychádzajúc z tvrdení uvedených v žalobe. Úvahy právnej zástupkyne žalobkyne a následne aj súdu prvej inštancie, ktorý vydal na základe nich neodkladné opatrenie, sú arbitrárne a nemajú oporu v platnej právnej úprave. Žalobkyňa na jednej strane nemala byť spôsobilá na právny úkon darovania v minulosti, ale dnes s diagnózami, ktoré dokonca dokladuje jej právna zástupkyňa, má byť spôsobilá splnomocniť právnu zástupkyňu na podanie žaloby, čo znamená, že buď právna zástupkyňa svojím konaním uznáva, že žalobkyňa je na právne úkony plne spôsobilá, nakoľko od nej prevzala plnú moc na zastupovanie, alebo ide o neplatné plnomocnenstvo na právny úkon a na žalobu nemožno prihliadať, nakoľko nespôsobilá osoba nemôže udeliť platné plnomocnenstvo na zastupovanie. Tento lapsus právnej zástupkyne žalobkyne súd nepochopiteľne akceptoval a vôbec nevyhodnotil, že ak žalobkyňa nie je spôsobilá na právne úkony, nemôže platne udeliť plnomocnenstvo na podanie žaloby, či ďalšie zastupovanie právnej zástupkyne. Potom ani nie sú splnené procesné podmienky na vydanie neodkladného opatrenia pre absenciu procesnej subjektivity u žalobkyne podľa § 61 a § 62 CSP a súd mal konanie zastaviť, nie vydať neodkladné opatrenie. Opačný postup je nepochopiteľný, logicky a racionálne neudržateľný. Pokiaľ si to neuvedomila právna zástupkyňa žalobkyne, súd prvej inštancie mal povinnosť túto skutočnosť preskúmať, čo sa však nestalo a preto konanie trpí vadou, ktorú nemožno zhojiť.

6. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. Popiera, že by mala vedomosť a súhlasila, aby sa žalovaný stal vlastníkom celej nehnuteľnosti, ako aj to, že by pri plnom vedomí mu darovala polovicu nehnuteľnosti z dôvodu, že sa ako vnuk o ňu staral. Nemala vedomosť o tom, že nie je vlastníčkou predmetných nehnuteľností až do jesene 2022, následne po získaní ktorej vedomosti začala podnikáť kroky smerujúce k tomu, aby sa opätovne stala vlastníčkou nehnuteľností, nakoľko nebolo nikdy jej vôľou, aby toto vlastníctvo získal žalovaný. Nie je pravdou, že by sa o ňu staral výlučne žalovaný. Tento už roky pracuje na lodi v zahraničí, takže to ani reálne nebolo možné, tento navyše má priateľku v H., za ktorou chodí. Žalovaný nechával žalobkyňu doma samotnú, nezabezpečoval jej riadne zásoby, ani lieky, obedy jej vozil jej syn D. E. a zastavovala sa u nej dcéra. Nie je pravdou, že by deti začali mať záujem o žalobkyňu až potom, ako sa dozvedeli o prevode nehnuteľností. Pravdou je, že žalovaný jej toto vlastníctvo tajil. Nestotožňuje sa ani s námietkami

žalovaného o neplatnej plnej moci udelenej svojej právnej zástupkyňi. Jej spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená, môže teda samostatne pred súdom konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony, a to až do doby, pokiaľ by sa nepreukáže opak. Ak v žalobe bolo tvrdené, že v čase uzatvorenia darovacích zmlúv trpela žalobkyňa duševnou poruchou, v dôsledku ktorej nebola spôsobilá posúdiť vážnosť týchto právnych úkonov, neznamená to, že automaticky majú byť neplatné všetky právne úkony, ktoré kedy urobila, keďže si uvedomuje, že chce svoj majetok získať späť a za týmto účelom aj udelila plnomocenstvo na svoje zastupovanie v spore o určenie vlastníckeho práva. Poukazuje navyš na to, že od doby podania žaloby a vydania uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia došlo k zisteniu ďalších závažných nových skutočností, ktoré odôvodňujú aj nárok vo veci samej. Syn žalobkyne E.. D. E. doručil dňa 15.12.2022 oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu Okresnej prokuratúre x, na základe čoho sa začalo trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, tiež pre zločin podvodu, a to práve v súvislosti s konaním žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi. V izbe žalobkyne bola nájdená ukrytá kamera, z čoho vyplýva aj podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 194 a Trestného zákona. Z viacerých právnych dôvodov je tak daný dôvod neplatnosti dotknutých právnych úkonov, čo však nemá dopad na platnosť plnej moci, ktorú udelila svojej právnej zástupkyňi.

7. Žalovaný vo svojej písomnej replike na vyjadrenie žalobkyne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne opakovane ako v odvolaní replikuje svoje námietky o neplatne udelenej plnej moci právnej zástupkyňi žalobkyne, ktoré súd odignoroval. Čo sa týka trestných oznámení, dáva do pozornosti, že tieto argumenty pre prezumpciu neviny neobstoja, navyš aj on sám podal na E.. D. E. trestné oznámenie pre zločin vydierania, tomuto bolo vznesené aj obvinenie, bol podaný podnet na vzatie obvineného E. do väzby, zo zadržania však tento bol prepustený na základe rozhodnutia súdu, keď bola väzba nahradená písomným sľubom a patričnými obmedzeniami so zákazom priblížiť sa k žalovanému a tiež za nariadenia dohľadu probačného a mediačného úradníka, ktorú skutočnosť právna zástupkyňa žalobkyne „opomenula“ uviesť napriek tomu, že je významná. Prikladá ručne písané listy žalobkyňou v období rokov 2013 a nasledujúcich, kde sa táto presne, zrozumiteľne a určito vyjadrovala o vzťahu dcéry I., u ktorej teraz býva, i keď nie z vlastnej vôle, bez možnosti akejkoľvek komunikácie s okolím, prostredníctvom čo i len mobilného telefónu, kde je žalobkyňa držaná ako rukojemníčka, aby nepovedala pravdu o vzťahoch so svojimi dospelými deťmi. Z listov možno usudzovať, že v prípade, ak by žalobkyňa hovorila aký vzťah má k dcére a uviedla, že sa jej bojí, je vysoko pravdepodobné, že by za trest zostala bez jedla, alebo by bola psychicky a fyzicky týraná. Nemôže obstať, aby žalobkyňa vypovedala na OR PZ v T. v prítomnosti svojej dcéry bez psychiatra pri vyšetrovacom úkone. Dotknutú nehnuteľnosť darovala žalobkyňa vnukovi z lásky, keďže mu nahrádzala matku, ktorá holdovala alkoholu a tiež svojho syna a žalovanej nebohého muža bila. Matka žalovaného dostala žalobkyňu do stavu núdze a dlhov. Nemala o ňu záujem, iba o jej peniaze. Žalobkyňa poprela vzťah k dcére, dokonca ju chcela žalovať za jej chovanie k rodičom. Zo žalovaného urobila v tej dobe bezdomovca a útočisko a lásku mu poskytla práve žalobkyňa. Dcéra žalobkyne I. D. žalovanému predala autá, peniaze si ponechala, vzala si v mene babky pôžičku a peniaze minula. Svojho syna, teda žalovaného, nechávala dcéra žalobkyne predo dvermi, keď mala intímne chvíle s partnerom, ktorý bol odsúdený za úmyselný trestný čin. Žalobkyňi volali susedia, aby si prišla vyzdvihnúť vnuka. Má za to, že žalobkyňa je držaná u svojej dcéry proti svojej vôli. Syn žalobkyne E.. D. E. nechce vlastniť žiaden majetok z dôvodu exekúcií. Skutočnosť, že nehnuteľnosti boli prevedené na vnuka a nie na syna a dcéru vyvolali v oboch deťoch žalobkyne hnev na žalovaného a to z dôvodu, že stratili peniaze za prípadný predaj nehnuteľností a v prípade úmrtia žalobkyne aj možnosť takto si vyriešiť svoje dlhy, ktorými sú zaťažené obe deti žalobkyne, čo aj vyvolalo tento spor. V ďalšom popisuje vzťahy medzi žalobkyňou a jej deťmi, ich pôžičky a vzťahové problémy.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

10. Súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v priebehu konania vo veci samej (o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX, nachádzajúcimi sa v k.ú. x, bližšie špecifikovaným vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia a ktoré boli predmetom darovania zo strany žalobkyne žalovanému) vyhovel a žalovanému zakázal s nimi nakladať (najmä tieto scudzíť, zaťažiť záložným právom, vecným bremenom, či inou ťarchou) a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej s poukazom na záver, že žalobkyňa podľa jeho názoru osvedčila splnenie zákonných podmienok na využitie tohto inštitútu, keďže otázku spornosti vlastníckeho práva je možné vyriešiť až na základe plnohodnotne vykonaného dokazovania súdom v postupe predchádzajúcim rozhodnutiu vo veci samej a do tej doby je potrebné poskytnúť touto cestou ochranu žalobkyňou tvrdenému ohrozenému právu, ktoré sa z predložených listín môže javiť pravdepodobným (žalobkyňa tvrdí absolútnu neplatnosť prevodných právnych úkonov).

11. Žalovaný odvolaním namieta správnosť záverov súdu prvej inštancie, uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie), namieta nedostatky odôvodnenia rozhodnutia (ako dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a ťažiskovo vadu podmienok konania, ktoré mali podľa neho viesť k zastaveniu konania (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP), ktorú ťažiskovú vadu v konkrétnosti vzhliada v tom, že bola súdom akceptovaná žaloba (tiež návrh na NO) spísaná na základe plnej moci právnu zástupkyňou žalobkyne, ktorá však sama v žalobe tvrdí duševnú poruchu žalobkyne, ktorá ju robí nespôsobilou k právnym úkonom, čím nevyhnutne nemôže byť platným ani právny úkon udeleného plnomocenstva na zastupovanie v konaní a samotná žalobkyňa zrejme vychádzajúc z tvrdení v žalobe, týkajúcich sa jej zdravotného stavu, potom ani nedisponuje procesnou subjektivitou.

12. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a posúdením obsahu podaného odvolania, námietky odvolateľa vyhodnotil ako nespôsobilé k odlišnému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené (osvedčené) skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správne právne závery o splnení zákonných podmienok pre vydanie žalobkyňou v konkrétnostiach danej veci požadovaného neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež podrobne a precízne odôvodnil v súlade s požiadavkami predpísanými procesným kódexom. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP), na ktoré v podrobnostiach poukazuje, ktoré vytvárajú dostatočné skutkové a právne východiská pre jeho potvrdenie.

13. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza:

14. Podľa § 324 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. c/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami, alebo právami.

17. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

18. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné za splnenia zákonných predpokladov. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí byť z hľadiska splnenia zákonných predpokladov osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, musí tu byť existencia navrhovateľom NO tvrdených a osvedčených skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, a to uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia, ktorým je objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa tento domáha. Navrhovaným neodkladným opatrením nesmie byť vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia tiež nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí reálne vznik, alebo rozširovanie škody, či inej ujmy a to porušením, alebo ohrozením jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Z dikcie zákona teda vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia. Touto úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi.

22. Odvolací súd vyhodnotením rozhodujúcich skutočností vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk, dospel zhodne ako súd prvej inštancie k záveru, že v preskúmvanej veci boli v čase rozhodovania súdu prvej inštancie z hľadiska existujúceho, v rovine osvedčenia zisteného skutkového stavu, naplnené zákonné predpoklady pre žalobkyňou (navrhovateľkou NO) požadované využitie inštitútu neodkladného opatrenia, keď ani preskúmaním námietok, ktoré boli v odvolaní vznesené, nebolo možné dospieť k záveru, že tieto rozhodujúcim spôsobom vyvracajú skutočnosti doposiaľ zistené, súdom prvej inštancie tiež správne vyhodnotené a vo výsledku správne právne kvalifikované, z ktorého dôvodu sa odvolací súd stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie na ktorých založil svoje čiastočne vyhovujúce a čiastočne zamietajúce rozhodnutie, keďže súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa vysporiadal tiež so všetkými rozhodujúcimi aspektami z vyššie uvedených teoretických východísk plynúcimi.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, zapísaných na LV č. XXX vedenom pre okres x, obec x, k.ú. x v podiele 1/1, pričom ako titul nadobudnutia sú na predmetnom LV uvedené zmluvy, a to darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena a dodatok č. 1, ktorých absolútnu neplatnosť tvrdí žalobkyňa.

24. V konkrétnosti dňa 08.07.2019 žalobkyňa ako darca a zároveň oprávnená z vecného bremena a žalovaný ako obdarovaný a zároveň povinný z vecného bremena, uzatvorili zmluvu označenú ako „Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena“, na základe ktorej žalobkyňa darovala bezodplatne žalovanému spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/2. V zmysle Dodatku č. 1 zo dňa 05.08.2019 k uvedenej Darovacej zmluve a zmluve o zriadení vecného bremena povinný z vecného bremena (žalovaný) a darca (žalobkyňa) spolu zriadili v prospech oprávneného z vecného bremena (žalobkyne) k predmetným nehnuteľnostiam bezodplatne vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania týchto nehnuteľností. Dňa 24.03.2022 žalobkyňa ako darca a zároveň oprávnená z vecného bremena a žalovaný ako obdarovaný a zároveň povinný z vecného bremena uzatvorili zmluvu označenú ako „Darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena“, na základe ktorej žalobkyňa darovala bezodplatne žalovanému spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/2. Na základe tejto zmluvy žalovaný tiež zriadil v prospech žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam bezodplatne vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania predmetných nehnuteľností (článok III bod 3 tejto zmluvy).

25. Z lekárskeho dekuru E. E. P. zo dňa 05.10.2022 a zo dňa 7.10.2022 vyplýva predbežná diagnóza u žalobkyne - demencia pri Alzheimerovej chorobe zmiešaný typ, organická bludová porucha - neúplná remisia na th..

26. Žalovaný vo svojich podaniach jednak k veci samej, ako aj v rámci odvolacieho konania (či už samotného odvolania alebo repliky na vyjadrenie žalobkyne) tvrdí účelovosť ťažiskových skutkových tvrdení uvedených v žalobe, popiera, že by v čase uzatvorenia predmetných právnych úkonov nebola žalobkyňa ako daryňa a oprávnená z vecného bremena si vedomá dôsledkov vykonaných právnych úkonov, či trpela takou chorobou, ktorá by jej vnímanie v tomto smere nejakým spôsobom mala narušiť, uvádza, že nehnuteľnosti mu táto darovala pri plnom vedomí, keďže s ňou býval, o ňu sa staral, mali veľmi dobré vzťahy a naopak podľa jeho názoru je žalobkyňa v ohrození práve teraz, keď účelovo bola premiestnená k svojej dcére, kde podľa jeho názoru je držaná proti jej vôli, nie je tam dobre o ňu postarané, je jej obmedzená akákoľvek komunikácia s okolím, pod hrozbou možného psychického a fyzického týrania sa bojí povedať pravdu. Tieto životné podmienky v ktorých sa táto nachádza, sú motivované práve zo strany jej detí s cieľom získať nehnuteľnosti, ktoré dostal on od nej darom a použiť ich na svoju potrebu, vo vzťahu k čomu poukazuje na správanie tak dcéry žalobkyne, ako aj syna. Spochybňuje hodnovernosť lekárskej správy, ktorými mali byť tvrdené poruchy zdravia u žalobkyne zistené, ktoré mali byť iniciované deťmi žalobkyne. Poukazuje na exekučné konanie vedené proti synovi žalobkyne, tiež na to, že žalovaný sa voči protiprávnemu konaniu syna žalobkyne mierenému voči žalovanému bráni aj prostredníctvom podania trestného oznámenia, tento bol obvinený, dokonca mal byť podaný návrh na jeho vzatie do väzby, boli mu na prospech žalovaného uložené určité obmedzenia, ktoré skutočnosti však právna zástupkyňa žalobkyne účelovo „opomenula“ uviesť. Z vyjadrení strán je zrejmé, že vzťahy v rodine sú vážne narušené, poznamenané o.i. tiež vzájomným podávaním trestných oznámení.

27. Primárne sa odvolací súd z úradnej povinnosti, tiež so zreteľom k odvolacej námietke žalovaného spočívajúcej v spochybňovaní spôsobilosti žalobkyne na právne úkony (tiež udelenie plnomocenstva na zastupovanie) a s ňou spojenej procesnej subjektivity žalobkyne, zaoberal splnením procesných podmienok konania (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP).

28. Podľa § 161 ods. 1 CSP, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

29. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

30. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

31. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

32. Spôsobilosť byť účastníkom konania je jednou zo základných podmienok konania. Rozumie sa ňou mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi priznáva. Zákon odkazuje na hmotné právo, preto procesnoprávna subjektivita splýva so subjektivitou hmotnoprávnou. Otázkou hmotnoprávnej subjektivity rieši Občiansky zákonník. Nemožno pochybovať, že jej neexistencia predstavuje závažnú procesnú vadu.

33. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

34. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

35. Právna úprava uvedená v ust. § 38 OZ upravuje dôsledky toho, ak uskutoční úkon osoba, ktorá nemá spôsobilosť na právne úkony a osoba, ktorá v zásade má spôsobilosť na právne úkony, avšak uskutočnila úkon za stavu, že v čase úkonu trpela duševnou poruchou, ktorá ju na tento úkon robila nespôsobilou.

36. Žalovaný (odvolateľ) namieta, že žalobkyňa nebola pravdepodobne spôsobilou k podaniu žaloby/návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani k udeleniu plnej moci svojej právnej zástupkyňi, na ich podanie so zreteľom práve na tvrdenia právnej zástupkyne v žalobe o tom, že žalobkyňa má trpieť demenciou pri Alzheimerovej chorobe.

37. Ustanoveniu § 38 ods. 1 OZ upravujúcemu právne dôsledky nespôsobilosti na právne úkony treba rozumieť tak, že ide o nespôsobilosť na vykonanie konkrétneho právneho úkonu, o ktorého platnosť ide, z ktorého dôvodu vždy je potrebné posúdiť spôsobilosť na uskutočnenie konkrétneho právneho úkonu v čase, keď tento bol uskutočnený. Preto z hľadiska § 38 ods. 1 OZ bude rozhodujúce to, či v čase úkonu konajúca osoba bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, prípadne jej táto spôsobilosť v tomto smere bola obmedzená, a to súdnym rozhodnutím a v čase úkonu toto obmedzenie aj trvalo. Z hľadiska ods. 1 teda pri zistení, že takéto súdne rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, či už udeleniu plnej moci, alebo k podaniu žaloby neexistovalo, o ktorý prípad ide zjavne aj v posudzovanej veci, z hľadiska odseku 1/ citovaného ust. nie je možné vyvodiť aktuálne ani záver o nespôsobilosti žalobkyne k identifikovaným právnym úkonom (udeleniu plnomocenstva, podaniu žaloby/návrhu na NO).

38. Zároveň však z hľadiska odseku 2/ cit. ust. v prípade, ak konajúca osoba síce nie je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, či jej spôsobilosť nie je obmedzená súdnym rozhodnutím, avšak sú prítomné pochybnosti o tejto spôsobilosti, treba pre záver o platnosti, resp. neplatnosti konkrétneho právneho úkonu posúdiť, či v čase úkonu konajúca osoba neuskutočnila úkon v duševnej poruche, teda pri uskutočnení konkrétneho úkonu nemohla posúdiť následky svojho úkonu, alebo nemohla ovládnuť svoje správanie. Záver o nespôsobilosti takejto osoby, ktorá nebola pozbavená, alebo nebola jej spôsobilosť obmedzená rozhodnutím súdu však musí byť nepochybný, nepostačuje na to iba pochybnosť o nedostatku tejto spôsobilosti. Esenciálnym dôkazným podkladom pre takýto záver je znalecký posudok z príslušného odboru (čo však samozrejme nezabavuje súd povinnosti, aby pri hodnotení dôkazov sa zaoberal úplnosťou a presvedčivosťou spracovaného posudku a tiež tento dôkazný prostriedok vyhodnocoval vo vzájomných súvislostiach s ďalšími predloženými dôkaznými prostriedkami).

39. I keď teda v okolnostiach posudzovanej veci doposiaľ neexistuje súdne rozhodnutie, ktorým by bola obmedzená spôsobilosť žalobkyne na právne úkony, možno prisvedčiť odvolateľovi v tom, že v konkrétnej posudzovanej veci vzhľadom na v žalobe uvedené tvrdenia o duševnej chorobe žalobkyne, ktoré sú sprevádzané lekárske dekurzom vypovedajúcim o „predbežnosti“ diagnózy demencie v kombinácii s Alzheimerovou chorobou u žalobkyne, ktorá má znižovať opoznávaciu a kognitívnu schopnosť žalobkyne, sú tu prítomné určité pochybnosti o tom, či žalobkyňa je spôsobilá dostatočne opoznať k akému výsledku podanie žaloby vo veci samej, či samotné neodkladné opatrenie smeruje a či podanie žaloby/návrhu na NO mohlo byť výsledkom jej vôle, tiež podpísanie plnej moci v prospech právnej zástupkyne, a s tým súvisiace možné pochybnosti o tom, koho vôľa mohla byť v prípade negatívneho záveru transformovaná do obsahu podaní (keďže samotná žaloba vykresľuje žalobkyňu ako k právnym úkonom nespôsobilú) faktom však je, že pripojené lekárske dekurzy vypovedajú len o „predbežne“ stanovenej diagnóze, tieto nemajú argumentačnú váhu znaleckého posudku, tieto správy navyše spochybňujú z hľadiska vierohodnosti samotný žalovaný (i keď vo vzťahu k iným právnym úkonom), teda v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení tak súd prvej inštancie, ako ani aktuálne odvolací súd nedisponuje takým esenciálnym dôkazným prostriedkom, ktorý by svojou argumentačnou silou bol spôsobilý k bezpečnému zisteniu, že žalobkyňa nedokázala v čase udelenia plnej moci na podanie žaloby posúdiť následky svojho konania, alebo svoje konanie ovládnuť, z ktorého dôvodu ani nemohol súd prvej inštancie za tohto stavu pri rozhodovaní o NO, diskvalifikovať žalobkyňu z jej práva na súdnu ochranu a len z tvrdení v žalobe a „predbežne“ stanovenej diagnóze, ktorá je poznamenaná produkovanými pochybnosťami vyvodiť záver o konaní žalobkyne v duševnej poruche, záver o čom, môže byť však až výsledkom plnohodnotného dokazovania. V tomto štádiu preto, v kolízii so zmyslom a účelom inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je okamžitá reakcia na skutkové okolnosti, ktoré si vyžadujú bezodkladnú ingerenciu súdu (ako je tomu tiež v okolnostiach posudzovanej veci), súd prvej inštancie dôvodne a správne preferenčne takúto požadovanú ochranu žalobkyňi aj poskytol, keďže pre záver o obmedzení spôsobilosti na právne úkony na strane žalobkyne/konaní v duševnej poruche pri podaní žaloby/návrhu na NO, či udeleniu plnej moci jej právnej zástupkyňi a v súvislosti s tým procesnej subjektivity žalobkyne ako prípadnej prekážky postupu v tomto konaní, absentovali v čase jeho rozhodovania esenciálne dôkazy, ktoré by bezpečne boli spôsobilé vylúčiť, že nedôjde v tomto smere k neudržateľnému zásahu do práv žalobkyne. V tomto štádiu teda nemožno prijať záver o tom, že neboli splnené z hľadiska vyššie uvedenej odvolacej námietky podmienky konania, ktoré by bránili súdu prvej inštancie o návrhu na NO rozhodnúť.

40. Vyššie uvedené pochybnosti týkajúce sa spôsobilosti žalobkyne k právnym úkonom/danost' procesnej subjektivity na jej strane vo vzťahu o.i. aj k namietanej plnej moci udelenej právnej zástupkyňi, podaniu žaloby/návrhu na NO, však budú nepochybne na zreteli súdu prvej inštancie aj v ďalšom konaní (keďže splnenie podmienok konania súd skúma v každom jeho štádiu) o to viac, že tieto pochybnosti vyvolala samotná konštrukcia podanej žaloby a samozrejme s dôsledkami zistení z toho plynúcimi, budú príslušné subjekty aj konfrontované a nepochybne v nadväznosti na zistenia v tomto smere, zo strany súdu prvej inštancie bude zvolený príslušný procesný postup. V tomto štádiu však z dôvodu potreby poskytnúť ochranu tvrdeným ohrozeným právam žalobkyne, preferenčne bolo potrebné upraviť pomery medzi účastníkmi využitím inštitútu neodkladného opatrenia a až následne bude možné viesť dokazovanie vo veci prítomných pochybností o hmotnoprávnej/procesnoprávnej subjektivite žalobkyne.

41. Pokiaľ ide o splnenie ďalších podmienok predpísaných platnou právnou úpravou pre využitie inštitútu neodkladného opatrenia v posudzovanej veci z hľadiska ďalších uplatnených dôvodov na odvolanie (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), možno sa plne identifikovať so súdom prvej inštancie v záveroch, že aj samotné zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia splnené boli. Z obsahu pripojených dokladov vyplýva existencia právneho vzťahu medzi stranami sporu (existencia právnych úkonov - darovacie zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena, dodatok k zmluve, ktorých boli účastníkmi) a vzhľadom k obsahu podanej žaloby tiež spornosť právnych vzťahov k označeným nehnuteľnostiam (žalovanému aktuálne svedčí zápis vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností, pričom titul nadobudnutia, a to právne úkony darovacích zmlúv a dodatku k nim, uzatvorené medzi žalovaným ako obdarovaným a žalobkyňou ako darcom, žalobkyňa spochybňuje dôvodiac ich absolútnou neplatnosťou na podklade rôznych dôvodov - nespôsobilosť žalobkyne na vykonanie takýchto právnych úkonov, uvedenie do omylu), domáhajúc sa vo veci samej určenia vlastníctva k nim v jej prospech. Ako správne vyhodnotil súd prvej inštancie, je teda zrejmé, že navrhované NO má priamu väzbu na konanie vo veci samej, pričom žalobou vyvolanú spornosť vlastníckeho práva je možné vyriešiť až na základe plnohodnotného dokazovania postupom a samotným rozhodnutím vo veci samej. Do vyriešenia tejto otázky dôvodne potom súd prvej inštancie dočasne pomery medzi stranami sporu upravil, keď žalovanému dočasne obmedzil nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami v rozsahu, ktorý nemožno považovať za neprimeraný zásah do jeho práv, keďže dochádza len k obmedzeniu v miere nevyhnutne potrebnej na podmienky tohto konania, ktorým obmedzením, ako správne súd prvej inštancie uvádza, sa nenávratný stav nevytvára. V tomto štádiu preto súd prvej inštancie všetky osvedčené okolnosti vyhodnotil správne a jeho rozhodnutiu z hľadiska vecnej správnosti nemožno nič vytknúť. Odvolací súd len dáva do pozornosti súdu prvej inštancie v nadväznosti na závažné skutočnosti produkované žalovaným v priebehu odvolacieho konania, vzbudzujúce možné pochybnosti o tom, či aktuálne nie je protiprávne obmedzovaná osobná sloboda žalobkyne, či niekde nie je držaná proti jej vôli, či sa jej dostáva opatery a starostlivosti, zváženie možnosti iniciovať z dôvodu možnosti potreby ochrany žalobkyne u príslušných orgánov preverenie/ došetrenie relevantnosti týchto tvrdení.

42. K naplneniu dôvodov na odvolanie uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP však podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo a keďže svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP, nebolo možné konštatovať z tohto pohľadu ani naplnenie odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

43. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu vykonávať plnohodnotné dokazovanie, ani vyhodnocovať všetky konkrétne zistenia, ale úlohou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade mal odvolací súd za preukázané. Inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby prostredníctvom neho boli vyriešené sporné vzťahy strán a preto ani samotné neodkladné opatrenie rozhodne neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci, ale slúži len ako dočasná ochrana do doby v tomto prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, keďže v týchto limitoch aj v posudzovanej veci bolo neodkladné opatrenie nariadené. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení vzhľadom na charakter tohto inštitútu, ktorým je rýchla a účinná ochrana potenciálne ohrozeného práva, nepredpokladá teda vo svetle uvedeného na rozdiel od rozhodovania vo veci samej plnohodnotné dokazovanie, vyžaduje len osvedčenie tvrdených skutočností nariadenie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, k naplneniu čoho v posudzovanej veci aj došlo.

44. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel odvolací súd identicky so súdom prvej inštancie k záveru o potrebe vyhovieť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne za použitia § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli v tomto štádiu (pre potreby rozhodovania o NO) spôsobilé k odlišnému, v jeho prospech vyznievajúcemu rozhodnutiu.

45. Identicky ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania vzniknutých v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia medzi stranami nerozhodoval, keďže v tomto prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie tiež vo veci samej končí (návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol súčasťou konania o žalobe vo veci samej), a to v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP, pričom s otázkou trov konania a ich prípadnej náhrady, prichádza do úvahy sa súdom prvej inštancie vysporiadať až následne v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (a to vrátane trov vzniknutých v odvolacom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia).

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).